

satte skatteskalaer for henholdsvis familieforsørgere og andre skatteydere; efter skalaerne er skatten progressiv med skalaindkomstens størrelse. Ved skatteberegningen indrømmes fradrag for hustruindtægt og fradrag for merindtægt i overensstemmelse med de særlige regler herom. Der ydes ikke længere børnefradrag ved skatteberegningen, men alene børnetilskud, som modregnes i de personlige skatter og ellers udbetales kontant.

Begrænset skattepligtige personer samt ubegrænset og begrænset skattepligtige dødsboer svarer indkomstskatten efter skalaen for „andre skatteydere“.

Formueskat svares af alle skattepligtige personer og dødsboer på grundlag af en i udskrivningslovene fastsat skala, hvorefter skatten er progressiv med formuens størrelse.

Efter forslaget skal indkomstskatten til staten udskrives dels som almindelig indkomstskat, dels som tillægsskat.

Den almindelige indkomstskat beregnes af den ansatte skattepligtige indkomst med en procentsats, der fastsættes ved lov forud for hvert kalenderår. Forinden skatten beregnes, fradrages i den ansatte indkomst et personfradrag, hvis størrelse ligeledes fastsættes ved den nævnte lov. Gifte personer får 2 personfradrag, således at der ligesom hidtil sker en forskellig beskatning af ugifte og gifte personer, men bortset herfra opretholder forslaget ikke den ved skatteberegningen gældende sontring mellem „familieforsørgere“ og „andre skatteydere“, en sontring der i lovgivning og praksis har voldt betydelige vanskeligheder i de senere år. Er den gifte kvinde særskilt ansat i henhold til § 4, stk. 2, indrømmes det ene af personfradragene i hendes særskilt ansatte indkomst. Kan den ene af ægtefællerne ikke udnytte sit personfradrag, overføres det overskydende beløb til fradrag i den anden ægtefælles ansatte skattepligtige indkomst. De nedslag i indkomstansættelsen, der nu indrømmes folke- og invalidepensionister m. fl. i henhold til bestemmelserne i lov nr. 22 af 30. januar 1965 foreslås afskaffet, idet personfradraget for de pågældende personer i stedet foreslås indrømmet med et forhøjet beløb. Skattelempelsen for disse personer bliver således ikke længere afhængig af størrelsen af deres skattepligtige indkomst, og det vil herefter i de fleste tilfælde være muligt forud for indkomståret at afgøre, om der skal indrømmes forhøjet fradrag enten for hele året eller — hvor betingelserne opfyldes i årets løb — for en del af dette.

Den progression i den statslige indkomstbeskatning, der i gældende ret er indeholdt i skatteskalaerne, er i princippet opretholdt dels ved de

foran omtalte bestemmelser om personfradrag og dels ved forslagets bestemmelser om tillægsskat. Udviklingen er i de senere år gået i retning af at føre første trin — „proportionalstrækket“ — på skalaen stadig højere op, senest til 22.000 kr. for familieforsørgere, og under hensyn til, at det store flertal af lønmodtagere herefter alene vil komme til at svare indkomstskatten med den faste procent, er det af opkrævningsmæssige grunde fundet mest praktisk at opdele indkomstskatten i den almindelige indkomstskat, der i princippet skal svares af alle skatteydere, og en tillægsskat, der kun vil komme til opkrævning hos et fåtal af skatteydere.

Tillægsskatten skal efter forslaget udskrives efter skalaer, der — ligesom procentsatsen for den almindelige indkomstskat — skal fastsættes ved lov forud for hvert kalenderår. Heller ikke for tillægsskattens vedkommende opretholdes den nuværende sontring mellem forsørgere og ikke-forsørgere, men det skal i den årlige lov bestemmes, efter hvilken skala tillægsskat skal udskrives for henholdsvis:

- 1) gifte mænd der sambeskattes med hustruen, uden at denne ansættes særskilt til skat i henhold til § 4, stk. 2.
- 2) gifte mænd, når hustruen ansættes særskilt til skat af en skattepligtig indkomst, der ikke er større end mandens skattepligtige indkomst, samt gifte kvinder, der ansættes særskilt til skat af en skattepligtig indkomst, der er større end mandens skattepligtige indkomst.
- 3) andre skattepligtige personer end de under 1) og 2) nævnte.

Hvorvidt ægtemanden eller den særskilt ansatte hustru skal beskattes efter den under 2) anførte skala, afhænger således af, hvem der har den største skattepligtige indkomst.

Dør den ene af ægtefællerne, skal tillægsskatten for den efterlevende ægtefælle for det år, hvori dødsfaldet er sket, beregnes efter den under 1) omhandlede skala, uanset efter hvilken skala den efterlevende ægtefælle hidtil har været beskattet. Denne regel er foreslået bl. a. for at hindre, at den efterlevende ægtefælle som en umiddelbar beskat af dødsfaldet bliver genstand for en hårdere beskatning end før dødsfaldet. Tillægsskat vedrørende en afsluttende ansættelse efter § 12 skal dog uanset den anførte bestemmelse beregnes efter den under 2) eller 3) omhandlede skala.

Da tillægsskatten skal beregnes efter skalaer, er det nødvendigt, at der, hvis indkomstansættelsen omfatter en kortere periode end et år, foretages en omregning af den ansatte skattepligtige indkomst, således at den kommer til at svare til et helt års